Mijn eerste

Dirk Witte

Rustig 3

Vertellend

1. Toen'k een jon-gen was van am-per acht-tien jaar was'k na -
3. Toen m'n stem ver-sle-ten was, en'k niet meer zong, en een
4. Als ik straks nu toch nog met een an-der trouw en dan

8

tuur-lijk al - tijd voor een pret-je klaar. En, het spreekt van-zelf, ik ging ook naar de
an-d're zan-ger m'uit haar gunst ver-drong, moest ik aan m'n smart ge-wen-nen. 'k Leer-de

11

def-tig on-der-trouw-re-cep-tie hou, met zwar - te jas-sen, lang en kort, ooms
zang-ver - e - ni - ging, want daar was je heel ge-zel-lig bij el - kaar. En ik
an-d're meis-jes ken-nen naar wiens gunst ik met ver-nieuw-de woe-de dong. Maar hoe

14

en tan-tes, wit - te port, zie ik toch met lich-te wee-moed naar m'n vrouw. Als ik
zong daar met het mees-te vuur te - nor of, laat'k lie-ver zeg-gen, daar-voor ging het
mooi, hoe lief ze soms ook zijn ge - weest, een her - inn'-ring zweef-de al-tijd voor m'n

17

in de kerk dan voor het al-taar sta, en ge - armd de lan-ge lo-per o-ver -
door, maar de hoofd-zaak was dat niet want zelfs on-der 't schoon-ste lied keek ik
geest. En ik hoor-de in m'n oor het so - praan-tje uit het koor, dat m'n

20

ga, en de men-sen kij-ken uit naar de brui-gom en de bruid, en de
al - tijd naar een meis-je uit het koor. En ik kwam toen in haar
eer - ste gro - te lief - de is ge - weest. Als'k een a - von-tuur-tje

quasi recitativo

23

vrien-den en vrien-din-nen zien ons na, en ze zin - gen on - ge -
gunst, als een broe - der in de kunst. Maar toen mijn stem het niet meer
had en een meis - je hield om - vat, als ik blik - te ___ in haar

27

zien 't bruids-koor uit de Lo-hen - grin, ___ en ik sta daar en ik
dee kreeg ik heel gauw m'n con - gé. Toch denk ik
oog en m'n ziel ten he - mel vloog, dan dacht ik

poco rit.

30

hoor de so - pra - nen van het koor, dan denk ik
al - tijd nog met lief - de aan

Licht en weemoedig

toch nog tel-kens e-ven aan m'n eer - ste. M'n eers-te meis-je van de zang-ver - e - ni -

33

toch nog wel eens e-ven aan
ging, m'n al - ler - lief - ste klein so - praan - tje, waar'k mee

35

wan-del - de in't maan-tje, maar die niet meer aan me denkt nu'k niet meer zing.